

Hajónapló - utolsó bejegyzés

Köszönet

A Kapitányok hálájukat fejezik ki tisztjeik felé

Nem gondoltuk, hogy ilyen hamar, de eljött az a pillanat, amikor a biztonságot nyújtó hajó fedélzetét elhagyva, nem maradt más hátra, mint hogy megköszönjük azt a sok segítséget, amit kaptunk tőletek első közös utunk során. Elsősorban a bizalmat, és azt, hogy elfogadtatok, és támogattatok minket. A fantasztikus ötleteket, a nyitottságot, ahogy a feladatokhoz álltatok.

Kedves Kiscsoportvezetők és Bojtárok! Köszönjük a türelmeteket, kitartásotokat, azt, ahogy a gyerekekkel törődtek, és mindenkire igyekeztetek figyelmet fordítani! Jó példával jártatok elől, és ezt pótolni semmivel sem lehet! Azonban reméljük, hogy a tábor után ti is levonjátok a tapasztalatokat, hogy miben kell még (gyakorlati szempontból) fejlődnotok, és hogy életetek mely részét nem adtatok még át Krisztusnak. Bár megítélésünk szerint helytálltatok a viharok közepette is, ne feledjétek: a háborgó tengert nem saját erőtökből kell lecsendesítenetek, bizzátok azt Jézusra! (Mt 8,23-27)

Kedves Dekorások! (A tábor végére talán már mindenki része lett a csoportnak... :)) Örök hálánk a sok, és fáradságos munkáért! Nagyon sok múlt az, hogy milyen látvány fogadja a gyerekeket, hogy valóban elhiggyék, ők matrózok, ti a tisztjeik vagytok, akiknek szót kell fogadniuk, tényleg egy hajón vannak, ami a Isten országa felé viszi őket... Egyértelműen kiderült, hogy sikerült elvarázsolnotok őket! Mindezek mellett reméljük, hogy a külsőségek mellett sikerült a belső értékeiteket is gazdagítani. Úgy véljük, hogy a dekoráció csak mának a gyerekekhez, hogy könnyebben elérjük őket, és ezáltal megnyíljanak felénk. Ez az egyik feltétele annak, hogy Jézust tudjuk adni nekik. Azonban ne feledkezzünk meg a másik oldalról sem: ahhoz, hogy megosszuk másokkal, már magunkban kell hordoznunk Jézus Krisztust... Még egyszer köszönjük!

Kedves Technikai és Táborrend Felelősök! A mindenkörü technikai háttér fenntartása egy ilyen méretű hajón, a legtapasztaltabb dokkmunkásokat és technikusokat is komoly kihívások elé állítaná. Kezdve a hangosítástól és mikrofonkezeléstől, a különböző

szerszámok karbantartásán át, egészen a vízesblokkok használhatóan tartásáig. Ti minden feladatot megoldottatok! Ebbe beletartozik a fa is, amelyik egyszer csak ledobta egy ágát - hála Istennek senkit nem eltalálva - vagy az új szentmise helyszínek előkészítése, fotók és videók gyártása... Ide értünk mindenkit, aki csak egy sátorcöveket is bevert a földbe, meghúzott egy feszítőmadzagot /vagy csak elbottlott benne este a sötétben/. Egy sorban említjük az elektronikával bűvészkedőket, és a fa, föld vagy egyéb anyag mozgatásával, megművelésével küzdőket. A ti együttműködésetek eredménye, hogy a hajót épiségben tudtuk átadni a minket követő kapitányoknak. A ránk bízott fedélzet szempontjából ezek rendkívül fontos szolgálatok! Igaz ez az elkövetkező évekre is. Éppen ezért kérünk titeket, hogy évközben imádkozzatok a szolgálatkészség Lelkéért. Ne engedjétek meg saját magatoknak, hogy a lustaság és érdektelenség eluralkodjon rajtatok, az Úr szolgálata közben. Ne engedjétek meg, hogy mások elvégezzék azokat a munkákat, amelyekre titeket hívott meg az Úr, legyen az mosdó takarítás, mosogatás vagy szemétszedés. "Aki a kicsiben hű, az a nagyban is hű. Aki a kicsiben hűtlen, az hűtlen a nagyban is." (Lk 16,10)

Kedves Lelki Hátter! Az ima nélkül minden hiábavaló lett volna. Ha ti nem vagytok, már kicsomagolni sem lett volna érdemes. Bizonyára sokan lesztek, akik ezt a levelet nem is olvassátok, mivel az unokátok, gyerekeitek kért meg titeket, hogy imádkozzatok a táborért. Az Isten áldjon meg benneteket! De lesztek, akik olvassátok. Ti vagytok azok, akik imádkoztatok a kápolnában, vagy este még lefekvés előtt a hálózsákban -megküzdve még az álomossággal is- az éjszakai szentségimádáson, vagy csak egy-egy röpke fohászt súgdatok az Atya fülebe. Azonban reméljük, hogy ezt az inget most magatokra vehetitek mindnyájan, Kisebb Testvérek. Az ima az egyik legfőbb jel, ami megkülönböztet minket a világ bármely másik táborától, ahol szeretettel vannak ugyan a gyerekek felé, de a céljuk csak világi: Egy szép nyári élményt szerezni, esetleg különböző -egyébként nemes- értékrendet átadni nekik. Mi azonban Isten országában a lelki üdvükért küzdünk, és ezt ne felejtsetek el! Sokszor talán nem is tűnhet ilyen súlyos feladatnak, de emlékezzetek, hogy mire szerződöttünk a szentségek által: "Az ember hivatása az életszentségre, az emberek és a világ konkrét szolgálatára szól." (Magyar Katolikus Lexikon: hivatás) Az ima által, a személyes istenkapcsolatban

mindehhez megkaphatjuk az elegendő erőt és kitartást. Különös hatékonysággal fordulhatunk a SZÜZANYÁHOZ közbenjárásért, hiszen nagyon jól tudjuk, Jézusnak milyen sokat is jelent Édesanyja kérése. Ne feledkezzetek hát meg Máriáról, és a neki oly kedves imaformáról, a rózsafüzerről!

Kedves Ministránsok! Köszönjük nektek, hogy a táborban sem feledkeztetek meg a szolgálatról, amelyet otthon is végeztek hétről-hétre. De külön köszönjük nektek is, akik egyébként nem szoktatok az oltár mellett szolgálni, de most odaálltatok és vállaltatok, hogy a Legszentebb megtestesülésében segédkeztek. Titeket külön biztatunk, hogy máskor is bátran vállaljátok ezt a valóban nemes feladatot, otthon, a saját plebániátokon is. "Ha engedelmeskedtek parancsainknak, amelyeket ma adok nektek, s szeretitek az Urat, a ti Isteneteket, és szívetek, lelketek mélyéből szolgáltok neki, földeteknek a kellő időben megadom az esőt, a korai esőt éppen úgy, mint a késői esőt, úgyhogy betakaríthatod majd gabonádat, borodat és olajodat." (Mt 21,13-14)

Kedves Vendéglátók, Regisztrációsok, Butikosok és Cérkészítők! Ti voltatok a "tábor arca"! Már ami az első napot illeti. :) Veletek találkoztak először a gyerekek, a szülők és még sokan mások. Köszönjük a jókedveteket, a sok mosolyt és kedvességet, amivel fogadtátok az érkezőket! A ti lelkesedéseiteknek köszönhető, hogy senki sem fordult vissza a kapuból. Azért ez is valami...! Komolyra fordítva a szót, nagyon hálásak vagyunk a szolgálatotokért! Nem kevés figyelem és türelem kellett hozzá! Ne adjatok alább ebből a jókedvből év közben sem! Bármilyen szolgálatra is vállalkoztok, erre a "képességre" mindenképp szükségetek lesz! ;)

Kedves Énekesek! Köszönjük nektek, hogy segítettetek a miséken, az imák alatt, a bűnbánati napon, a KT színdarabban és bármikor, amikor kellett, hogy elmélyültebb, vidámabb, **LEDKESÉBB** legyen az egymással és Istennel töltött időnk! Azt mondják, hogy aki énekel, kétszer imádkozik. Nem biztos, hogy jó, ha számszerűsítünk, de akkor nem fér kétség, hogy a ti szolgálatotok sokat segített abban, hogy lelkben is megérkezzünk egy-egy programra. Ha bármilyen technikai ok miatt csúszott egy előadás, rátok mindig számíthattunk! Nem is gondoltunk másra ilyenkor, csak arra, hogy: "Jó, nem baj, akkor addig énekeljünk együtt!" :) Mindenkori számítunk a lelkesedésekre és spontaneitásokra! Köszönünk mindent!

Jöjjenek most azok, akiknek köszönhetően mindig tudtuk, mikor, hová kell mennünk, és hogy tulajdonképpen, pontosan mit is fogunk csinálni... a Napi program plakát Felelősei! Köszönjük, hogy mindig naprakészek voltatok! A rugalmasság elengedhetetlen feltétele a ti munkátoknak. Mindenesetre elnézéseket kérjük az "utolsó pillanatos" változtatásokért... lesz még ilyen, ezt megígérjük! Csak hogy ne legyen olyan monoton és egyhangú a dolgozatok! ;) Reméljük, hogy továbbra is számíthatunk a segítségekre és nyitottságotokra!

Kedves Akadályverseny Szervező-levezető Kalandorok! Az állatok megvalósított kaland máig felejthetetlen élményt nyújt számunkra. De abban is biztosak vagyunk, hogy a matrózaink is hosszú-hosszú ideig emlegettek még. A forgatókönyv zsenialitása megkérdőjelezhetetlen! Ha valaki venné a fáradságot, és papírra vetné (a megfelelő formai követelményeket betartva), akkor véleményünk szerint érdemes lenne elküldeni a Walt Disney-hez... A rajzfilmhez természetesen titeket javasolnánk szereplőnek, hiszen az alakításotok is páratlan volt. Értjük ez alatt a menettevelet adó útra bocsájtókat, az almat szétoszó néniket, a napon megsülő Noét, a Tápion átsegítő Szent Kristófit, a bennszülötteket (akiket azóta is rajtunk keresnek a rezervátumból), a boszorkányt, Szent Pált, a pókokat, a vízes és lisztes lufi szurkálókat, a kincs elásókat, a fagyis fiút és a strandra tengerit szállító indiánokat! ;) De folytatódjon is a sor, ebben a témában...

Kedves Szintársulat! Az állatok megteremtett légkör olyan nyomot hagyott a táboron, amit még az elmúlt KT hétvégén is éreztünk. A KT szindarabtól egészen a tábortüzi műsorokig olyan kerete volt az ott töltött időnek, amely ténylegesen elrepítette a kis matrózokat egy egészen más világba. Számunkra a legnagyobb öröm az volt, hogy ti mellettünk álltatok ebben a kalandban, sőt mi több, nem álltatok meg a mi elvárásainknál, beleadtátok önmagatokat, ezzel is hitelesebbé téve az egész tábor. Mindezt pedig a gyerekekért, hogy megtapasztalhassák: milyen egy katolikus közösségbe tartozni. Nekünk a Szent iránt kell felkeltenünk a vágyat a szívünkben, ehhez pedig nekünk is gyerekeké kell lennünk: "Bizony mondom nektek, ha nem változtok meg, s nem lesztek olyanok, mint a gyerekek, nem mentek be a mennyek országába." (Mt 18,3) Ne legyetek tehát restek, ha arról van szó, hogy szeretettel fordulhattok egy gyermek felé. Természetesen ez közel

sem érvényes csak a tábor idejére, de bízunk benne, hogy erről többet nem is kell mondanunk... :)

Kedves Műugraszok! Az Új szív futótűzként bejárta az egész Váci Egyházmegyét, de a pécsi HungarRio után már elmondhatjuk, hogy az egész országot is. Amikor először mutattatok meg, már akkor tudtuk, hogy ebből baj lesz. Mondhatjuk, hogy prófétai előrelátás volt, mert ha nem is baj, de valami azért lett belőle. :D Szóval köszönjük a lelkesedést, és hogy ezt annyi más emberre is rá tudtátok "ragasztani" :). Természetesen jövőre az ilyen rendbontással szemben pallóra állítás lesz a megfelelő eljárás, de ezt megtapasztaljátok majd akkor... ebben az esetben eltekintünk tőle. :D

Kedves Terelők és Törődők! Ti voltatok azok, akik odamentetek a magányosokhoz, figyeltetek rájuk és beszélgettetek velük, illetve segítettetek, hogy a fürdetés is lemenjen rendben és fegyelemben. Azt gondolom, hogy a két feladat közül egyik sem könnyebb a másiknál, inkább csak másfajta személyiséget és hozzáállást kíván. De egynek közösnek kell lennie: a türelemnek. Csak türelemmel érthetjük meg a gyerekeket, egymást, mi ezért is köszönjük, hogy törekedtetek erre. "Legyetek türelemmel ti is, erősítsetek meg szíveteiket, mert az Úr eljövételének ideje közel van." 1Jak 5, 8/ És természetesen "Viseljétek el egymást szeretettel." 1Ef 4,2/ ;)

Kedves Biztonsági Szolgálat! A fegyelem, rend és biztonság egy hajó fedélzetén nélkülözhetetlen! Azonban ennek fenntartása nem kis szolgálat. Sokszor mások már a nap fáradaimait pihentek sátraikban, de számotokra a szolgálat még tartott! Sokszor még csak akkor kezdődött... Nem könnyebb a munkakör sem. Mikor eleven gyerekek beszélgetnek a sátrakban, a ti feladatotok, hogy csendet teremtsétek, holott biztos bennetek is megvan az érzés: itt vannak, lehet egy éve nem találkoztak, hát miért ne beszélgethethnének?! Lehet, hogy egész évben várták a táborát és már ügyis annyi minden történt velük az első napon, valakinek el kell, hogy mondják... A szív és az ész küzdelme ez, amiben az utóbbinak kell győznie. Ahhoz, hogy eleget pihenjenek, hogy ne legyenek már a második napon fáradt, figyelni képtelen matrózok, igenis határozottnak kell lenni. Ahogy pár évvel korábban mi sem értettük, miért szólnak ránk, miért nem lehet beszélgetni, úgy ők is később megértik majd, hogy valójában értük vagytok ti, akik őrzitek álmukat. Köszönjük, hogy mellettetek biztonságban tudhattuk a teljes legénységünket!

Kedves Testi-karbantartók! Köszönjük, hogy a korai keltessel és a reggeli tornákkal gondoskodtatok arról, hogy ne vegyen erőt rajtunk a testi túnyaság, ezzel is fitten tartva a hajó legénységét. Nélkületek nem feszültek volna olyan gyorsan azok a kötelek, nem dagadtak volna úgy a vitorlák és nem aludt volna olyan gyorsan el a legénység. Mindezek rendkívül fontos részét képezik egy jól működő fedélzetnek. Köszönjük azt is, hogy az egyik reggel minket is bevettetek az egészséges reggeli mozgásba. Ott megtapasztaltuk, hogy a matrózok nem mindennapi megpróbáltatással néznek szembe reggelenként. Ha kérhetjük, akkor az elkövetkező években ettől - mint felelős tisztek - álljatok el. Ha nem kérhetjük, akkor hát majd parancsoljuk! Most azonban parancs helyett köszönetet mondunk, a magunk és a legénység nevében!

Kedves Hajóorvos és Segítői! Fejfájás, napszúrás, gyomorbántalmak, méhcsipés, bibik és egyéb vélt vagy valós sérülések... Köszönettel tartozunk azért, hogy mindezekkel a bajokkal volt kirez fordulni a kis matrózoknak! A Szent országának partjain tartott seregszemlekor ugyanannyi matrózt és tisztet számláltunk, mint ahányat Szent Martin kikötőjében. Ez nekünk elég bizonyíték arra, hogy jól végeztetek a rátok bízott feladatot! :) Reméljük, hogy miközben azzal voltatok elfoglalva, hogy a külső sérüléseket ápoljátok, közelebb tudtatok kerülni a gyerekek lelkéhez is, és megszerettetek bennünk azt a sokszor mélyen megbúvó kedves, védtelen, ártatlan gyermeki szívet, amit nekünk is birtokolnunk kell ahhoz, hogy egyszer VALÓBAN találkozhassunk Jézussal az Szent országában! :) Legyetek továbbra is jó orvosai a rátok bízottaknak!

Kedves Sportszeresek! Köszönjük, hogy rendjét és gondját viseltetek azoknak az eszközöknek, amelyekkel a legénység a szabadidejében levezethette a feszültségét, vagy éppen csak kikapcsolódott, szórakozott. Minden bizonnyal a fedélzet leggyorsabban amortizálódó részét kellett nektek felügyelnetek és karban tartanotok. Gratulálunk, hisz - ha kisebb károk árán is, de - sikerült a felszerelés jelentős részét átmenteni a következő évre. Köszönjük!

Kedves Kabin-felügyelők! A higiénia mindenkinek a saját kabinjában kezdődik el. Ezt azonban nem árt figyelemmel kísérni és ellenőrizni. Köszönjük, hogy a rendszerezés és jobb átláthatóság végett felszámoztátok a kabinokat és időnként elvégeztetek az ellenőrzést. Mivel kulturált legénységgel dolgozhattunk együtt idén, erre nem volt sűrűn szükség, de

azért érdemes odafigyelni erre a jövőben is. A mi támogatásunkat ebben élvezni fogjátok továbbra is! Erre kapitányi becsület szavunkat adjuk! :)

Kedves Étkeztetésért Felelők! Az éhes munkások koordinálása mindig nehéz feladat, de ti - azt gondoljuk - ebben is helyt álltatok. Az étel minőségével és mennyiségével noha nem volt gond, de ekkora létszám esetén a kiszolgálás ideje akár jelentősen is elhúzódhat. Ez vezethetett volna elégedetlenséghez, de mint ahogy ez nem történt meg, nektek tartozunk köszönettel. A várakozás idejét lehet mulattatni egy-egy idejében elsütött viccel, vagy történettel, esetleg egy határozott rendreutasító szóval. Ezeket a praktikákat az esetek nagy többségében helyesen alkalmaztatok! A feladattal együtt járt még, a későbbi étkezés is. Köszönjük, hogy szűkülő gyomrotok korgása sem vetett gátat a munkabírásatoknak. A feladat a jövőben is nyitva áll számotokra! Számítunk rátok!

Kedves Bolhák! A fedélzeten mindig van éppen gazdátlan, de elvégzendő feladat. Ti voltatok azok, akik erre a leginkább kaphatók voltatok, és szinte mindig a rendelkezésünkre álltatok! A tengeri bolha legnagyobb tulajdonsága azonban az, hogy akkor is dolgozik, ha nem látják, vagy ha nem szólnak neki. Éppen ezért csak sejteni merjük, hogy mekkora munkát végeztetek a háttérben, a mi, és mások tudtán kívül. Ezt a képességeket erősítsétek a továbbiakban is, hiszen mint jól tudjuk: "Atyád, aki a rejtekben is lát, megjutalmaz" (Mt 6,4).

Kedves Kántin, Kántin (hangulat)felügyelők és Tengeri Fuvarosok! Ti voltatok azok, akik a lelki táplálék mellett szolgáltatattatok az elengedhetetlen testi-táplálékot. De mindezt nem csak a "szükséges minimum" szintjén, hanem kiváló és kiemelkedő módon. A menüre semmilyen panasz nem lehetett! Ahogy kapitányi teendőinket végezve, minden nap más-más asztalnál étkeztünk, láthattuk az elégedett, jóízűen falatozó legénységet. Kezdvé a változatos reggelitől, az izletes és tápláló ebéden át, egészen a kellemes vacsoráig. A nehéz napi szolgálat is sokkal könnyebben végezhető, ha tele a hasunk. Mivel az is igaz, hogy a délelőtt is gyorsabban eltelik, ha a finom ebédre várunk. Amíg viszont mi az ebédre vártunk, ti a konyhán nem restelltetek eltérni a már-már bírhatalan hőmérsékletet, az óriási mennyiségű alapanyagok feldolgozását, ízesítését majd az esetek nagy többségében a maradékok eltakarítását. Ezek mellett a teendők mellett fontos volt, a "felügyelők" tevékenysége. Ott rátok gondolunk, akik rendszeresen benéztetek a Kántinba,

hogy felmérjétek a hangulatot és figyelmességgel ajándékozzátok meg a szolgálatot teljesítőket. Mi magunk is tapasztalhattuk, hogy mennyivel könnyebben zajlik a munka, ha jókedvű és derűs az ember. Éppen ezért, a finom ételek asztalra kerülésében ti is legalább olyan szerepet játszottatok, mint azok, akik a beszállítást vállalták! Nap mint nap gondoskodni a friss árurol, a megfelelő árról és minőségről! A leghíresebb tengeri kereskedőknek is dicsőségére válhatna egy ilyen feladat ellátása! Mint a hajó kapitányinak, panaszra semmi okunk nem volt, elégedettségünk jele pedig legyen a következő évi megbízatás megajánlása, ugyanis: "Mert annak, akinek van, még adnak, hogy bőven legyen neki; akinek meg nincs, attól még amiye van is, elveszik." (Mt 25,29)

Kedves Térképészek! A kalandozásunk valószínűleg ideje-korán véget ért volna, ha nincs az általatok megrajzolt remek térkép! Vagy ha nem korábban, lehet, hogy később. :) Mikor az Egyházmegye hajóinak Sülysápon kell majd gyülekeznie jövő március idusán, mi talán még mindig csak keresnénk a kiutat a próbák pusztájából, vagy épp a magány vagy az önzés szigetek öblében, zátonyra futott hajónkat próbálnánk megmenteni. Nektek köszönhetően azonban kijutottunk, és egy kis pihenés után neki is állhatunk készülödni az újabb kalandnak. Hogy ez mi lesz, azt még természetesen nem tudhatjuk, de egy hála szentmise során, talán erre is választ kaphatunk. ;)

"A keresztény embernek kötelessége, hogy nagyra vágyakozzon, arra, hogy szent legyen, arra hogy Isten szolgája legyen, Isten akaratára rátaláljon, és azt teljesítse élete szolgálatával."

(Palánki Ferenc püspök)

Isten áldását kérve rátok: Bea és Patrik kapitány